

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTRAS

ĮSAKYMAS DĖL NACIONALINĖS LITERATŪROS PROGRAMOS PATVIRTINIMO

2014 m. vasario 26 d. Nr. IV-130
Vilnius

Įgyvendindamas Lietuvos kultūros politikos kaitos gaires, patvirtintas Lietuvos Respublikos Seimo 2010 m. birželio 30 d. nutarimu Nr. XI-977 „Dėl Lietuvos kultūros politikos kaitos gairių patvirtinimo“, bei Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos 2014–2016 metų strateginio veiklos plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2014 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. IV-38 „Dėl 2014–2016 metų strateginių veiklos planų patvirtinimo“, veiklos prioritetą VP-01 Kultūros prieinamumo visoms visuomenės grupėms didinimas:

1. T v i r t i n u Nacionalinę literatūros programą (pridedama).
2. P a v e d u Kultūros politikos departamento Informacinės visuomenės plėtros skyriui koordinuoti Nacionalinės literatūros programos įgyvendinimą.

Kultūros ministras

Šarūnas Birutis

NACIONALINĖ LITERATŪROS PROGRAMA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Nacionalinė literatūros programa (toliau – Programa) yra strateginis dokumentas, nustatantis pirmenybines Lietuvos literatūros plėtros kryptis ir pagrindinius kiekvienos krypties 2014–2020 metų uždavinius.

2. Programa yra sukurta vadovaujantis nuostata, kad savo kalbą, kultūrą, istoriją tautos kuria, saugo ir skleidžia pirmiausia žodžiu, savąja literatūra. Tad rašytojų, literatūros vertėjų bei kritikų, apskritai literatūros profesionalų vaidmuo ir ugdant pačių valstybės piliečių savimonę bei savivertę, ir formuojant palankų šalies įvaizdį, didinant tarptautinį jos žinomumą yra išskirtinai svarbus, o literatūra, jos procesų visuma, kaip niekuo nepamainoma ir itin jautri nacionalinio gyvenimo sritis, nusipelno ne vien žinybinio (ne vien atskiros ministerijos, ne vien kūrybinių sąjungų ar pan.), o sutelkto nacionalinio dėmesio, t.y. kompleksiško, specialaus, nuolatinio ir atsakingo valstybės dėmesio.

3. Programos tikslai yra šie:

3.1. sudaryti tinkamas sąlygas lietuvių grožinės ir humanitarinės literatūros kūrybai, šios literatūros vertimui, taip pat kritinei literatūros refleksijai;

3.2. padidinti lietuvių grožinės ir humanitarinės literatūros prieinamumą bei skaitomumą šalyje;

3.3. sustiprinti lietuvių literatūros reikšmę bei prestižą šalies ir tarptautinėje kultūrinėje erdvėje;

3.4. paskatinti šalies visuomenės kultūrinio raštingumo bei kūrybiškumo ugdymą.

4. Programa parengta įgyvendinant Lietuvos kultūros politikos kaitos gairių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Seimo 2010 m. birželio 30 d. nutarimu Nr. XI-977 „Dėl Lietuvos kultūros politikos kaitos gairių patvirtinimo“, nuostatas ir Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos 2014–2016 metų strateginio veiklos plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2014 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. ĮV-38 „Dėl 2014–2016 metų strateginių veiklos planų patvirtinimo“, veiklos prioritetą „Kultūros prieinamumo visoms visuomenės grupėms didinimas“.

5. Programos tikslai ir uždaviniai atitinka uždavinius, išskeltus 2014–2020 metų nacionalinės pažangos programoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012 m. lapkričio 28 d. nutarimu Nr. 1482 „Dėl 2014–2020 metų nacionalinės pažangos programos patvirtinimo“.

II. STRATEGINĖS KRYPTYS IR UŽDAVINIAI

6. **PIRMOJI STRATEGINĖ KRYPTIS** – remti literatūros kūrėjus, sudaryti jiems sąlygas kurti ir tobulėti.

7. Situacijos analizė:

7.1. mažai gyventojų (vadinasi, ir skaitytojų) turinčių šalių, taip pat ir Lietuvos, knygų rinka nėra pajėgi užtikrinti, kad literatūra visavertiškai gyvuotų ir atsinaujintų vien savo pačios priemonėmis, kad rašytojams ir literatūros vertėjams (toliau - literatūros kūrėjams) pati pajėgtų užtikrinti bent minimalų atlygį už jų kūrybą, todėl yra būtina sklandi ir efektyvi valstybės bei verslo struktūrų ir privačių rėmėjų bei mecenatų paramos literatūros kūrėjams ir jų kūrybai sistema;

7.2. kol Lietuvos valstybė nėra sukūrusi efektyvių teisinių (mokestinių ir kt.) paskatų, kad verslo struktūroms bei privatiems mecenatams literatūros kūrėjus remti būtų patrauklu ar bent nenuostolinga, kol šalies gyventojų (vadinasi, ir skaitytojų) tolydžio mažėja, o likusių Lietuvoje

galimybės literatūros kūrinių įsigyti – dėl daugelio priežasčių, taip pat ir dėl monopolinių knygų prekybos tendencijų – nedidėja, valstybės parama literatūros kūrėjams darosi vis aktualesnė;

7.3. valstybė remia rašytojus ir literatūros vertėjus bei kritikus (toliau – literatūros kūrėjus) jiems skirdama individualias stipendijas, tačiau nuo 2009 metų ženkliai mažėjo ir literatūros kūrėjams skiriamų stipendijų skaičius, ir šių stipendijų trukmė (atitinkamai – skiriamų lėšų kiekis): 2008 metais skirtos 46 stipendijos 648 mėnesiams (842 400 Lt), 2009 metais – 32 stipendijos 540 mėnesių (702 000 Lt), 2010 m. – 12 stipendijų 144 mėnesiams (187 200 Lt), 2011 metais – 22 stipendijos 252 mėnesiams (327 600 Lt), 2012 metais – 20 stipendijų 240 mėnesių (312 000 Lt), 2013 metais – 19 stipendijų 236 mėnesiams (306 800 Lt); vieno mėnesio stipendijos dydis – 1300 Lt – išlieka nepakitęs nuo 2007 metų;

7.4. Lietuva yra viena iš nedaugelio Europos Sąjungos šalių, kurios literatūros kūrėjai neturi tinkamų sąlygų visavertiškai dalyvauti tarptautinėse rašytojų kūrybinių mainų programose vien dėl to, kad Lietuvoje nėra nuolatinės, į pasaulinį rezidencijų tinklą įtrauktos universalios vietos, skirtos literatūros kūrėjams kurti ir tobulėti, jų kūrybą skleisti – tarptautinių rašytojų ir vertėjų namų; tokių namų (rezidencijų) nesant, lieka taip pat neišnaudotos ir didžiulės teigiamo Lietuvos įvaizdžio pasaulyje kūrimo ir sklaidos palyginti menkomis sąnaudomis galimybės;

7.5. nesant tarptautinių rašytojų ir vertėjų namų (rezidencijų), nesama ir specialių stipendijų Lietuvos bei užsienio literatūros kūrėjams – tokių namų Lietuvoje bei užsienyje rezidentams; Tarptautinių kultūros programų centro literatūros padalinio veikla (Vertimų skatinimo programa) šios spragos neužpildo: ji skirta remti pirmiausia lietuvių literatūros sklaidos užsienyje subjektams, t.y. užsienio vertėjams, lietuvių literatūrą verčiantiems, užsienio leidėjams, ją leidžiantiems, ir kt.; Lietuvos rašytojai šioje programoje kartais dalyvauja pristatydami savo kūrinių vertimus; o lietuvių vertėjai (t.y. vertėjai į lietuvių kalbą) čia beveik nedalyvauja;

7.6. didėjant leidybos kaštams ir išleidžiamų knygų kainoms, leidėjai vis mažiau begali investuoti į naujų talentų paieškas ir vengia rizikuoti leisti naujus, skaitytojams nežinomus, daugiausia jaunos autorius;

7.7. ryškėja tendencija, jog, kai kurioms leidykloms taupumo sumetimais atsisakant profesionalių redaktorių bei knygos dailininkų (leidžiant verstinę literatūrą – ir profesionalių jos vertėjų) paslaugų, prastėja išleidžiamų kūrinių meninė kokybė;

7.8. Lietuvos žiniasklaidoje, įskaitant ir kultūros, literatūros leidinius, seniai jaučiama nuoseklios, organizuotos, kvalifikuotos literatūros proceso refleksijos stoka, neretai pristingama profesionalumo net vertinant atskirus literatūros kūrinius; tačiau pačios tokių leidinių redakcijos padėties esmingai pataisyti nėra pajėgios: šių leidinių egzistavimas iš menko vienkartinio projektų finansavimo neteikia galimybių planuoti net savo pačių išlikimo, juolab tinkamai atlyginti autoriams, t.y. galimybių kantriai ir nuosekliai ugdyti šiuos savo autorius – be kitų, ir literatūros analitikus bei vertintojus, profesionalius kritikus, o tokiais jie gali tapti tik ilgai ir sunkiai dirbdami ir tobulėdami;

7.9. literatūrai, jos vertimams, nacionalinei ir tarptautinei lietuvių literatūros sklaidai, populiarinimui, skaitymo skatinimui bei tarptautiniams rašytojų ryšiams, šių ryšių abipusiškumui, be kitų, itin svarbi ir laiko patikrinta veiklos forma yra literatūros ar atskirų jos žanrų festivaliniai renginiai – tarptautinio ar nacionalinio, regioninio masto (paprastai tarptautinių bruožų turintys taip pat). Tačiau nė vienam iš jų – nors kai kurie gyvuoja ir dešimtmečius, pavyzdžiui, tarptautinis poezijos festivalis „Poezijos pavasaris“, kuris 2014 metais bus 50-asis, bei pasaulyje yra aukštai vertinami – nei ypatingesnio valstybės dėmesio, nei ilgalaikės finansinės paramos, kad būtų galima planuoti veiklos perspektyvą, nesama;

7.10. tolydžio tobulėja, literatūros kūrėjams darosi palankesnė įstatyminė Lietuvos autorių teisių sistema bei autorių teisių įgyvendinimo mechanizmai; vis dėlto naujos technologijos, susijusios pirmiausia su internetu aplinka, išryškina vis naujų teisinių kolizijų galimybes bei grėsmes literatūros kūrėjams savo išskirtines ir neginčytinas teises įgyvendinti ar apginti.

8. Šios krypties uždaviniai:

8.1. palaipsniui didinti individualių valstybės stipendijų literatūros kūrėjams skaičių, trukmę ir vieno mėnesio stipendijos piniginę išraišką atsižvelgiant į literatūros kūrėjų veiklos svarbą ir didėjančius realius pragyvenimo kaštus;

8.2. sudaryti palankesnes sąlygas literatūros kūrėjų kūrybinei veiklai steigiant tarptautinius rašytojų ir vertėjų namus (rezidencijas) bei specialių stipendijų rezidentams programą;

8.3. sudaryti geresnes sąlygas pradedantiems rašytojams ir vertėjams siekti profesinio tobulėjimo;

8.4. plėtoti literatūros kūrėjų individualaus skatinimo formas (premijas, konkursus ir kt.);

8.5. sudaryti sąlygas kryptingam literatūros kritikų ugdymui remiant ilgalaikės kultūros, literatūros leidinių programas;

8.6. skatinti tarptautinio, nacionalinio bei regioninio masto festivalinius literatūros renginius, išskirti pagrindinius ir jiems numatyti ilgalaikį finansavimą, sudaryti sąlygas deramai pasirengti 50-ajam tarptautiniam poezijos festivaliui „Poezijos pavasaris“, svarbiam pasaulio poezijos renginiui, 2014 metais;

8.7. skatinti inovatyvios leidybos, technologijų, susijusių pirmiausia su interneto aplinka (kūrinių ar jų dalių skaitmeninimo ir kt.), plėtrą; taip pat plėtoti teisinę literatūros kūrėjų bei visuomenės švietimą autorių teisių klausimais.

9. ANTROJI STRATEGINĖ KRYPTIS – skatinti skaitymą, sudaryti geresnes sąlygas skaitytojams susipažinti su turtinga šalies ir pasaulio literatūra.

10. Situacijos analizė:

10.1. 2006–2011 metais vykdyta valstybinė skaitymo skatinimo programa atskleidė šios srities iniciatyvų poreikį bei didelį tokias programas galinčių įgyvendinti institucijų bei kūrėjų potencialą. Šios programos tyrimo rezultatai parodė, kad 84 proc. jos dalyvių programą vertino teigiamai, absoliuti dauguma (97 proc.) programoje dalyvavusių apklaustųjų buvo patenkinti savo institucijos vykdytų projektų sėkme. Tyrimai taip pat parodė, kad viena iš populiariausių skaitymo skatinimo iniciatyvų buvo akcija „Metų knygos rinkimai“, kurią iki šiol vykdo Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Vaikų literatūros centras, bendradarbiaudamas su Kultūros ministerija. Tačiau prasidėjus ekonominei krizei šios programos tęstinumas nebuvo užtikrintas, buvo vykdomos tik atskiros skaitymo skatinimo iniciatyvos;

10.2. mažėja išleidžiamų knygų tiražai: vidutinis vienos knygos tiražas, pastaruosius kelerius metus svyravęs tarp 1,5–1,6 tūkst. egz., 2012 metais sumažėjo 100 egz. (iki 1,4 tūkst. egz.) bei buvo 300 egz. mažesnis negu prieš dešimtmetį (1,7 tūkst. egz.) ir net 9 kartus mažesnis negu prieš dvidešimtmetį;

10.3. nedidelė šalies rinka nesudaro tinkamų sąlygų leidėjams diegti naujus literatūros leidybos ir jos platinimo sprendimus, o knygų platinimo sektoriaus koncentracija dažnai lemia dideles leidinių kainas, o nuolat didėjančios knygų kainos tampa rimta kliūtimi knygai pasiekti kuo platesnį skaitytojų ratą;

10.4. lyginant su 2009 metais, pastaraisiais metais yra skiriama mažiau valstybės biudžeto lėšų knygų leidybai, taip pat mažėja Kultūros ministerijos organizuojamiems konkursams teikiamų knygų leidybos projektų paraiškų skaičius;

10.5. literatūros prieinamumas labai sumenko 2009–2011 metais ženkliai sumažinus lėšas, skirtas knygų įsigijimui viešosiose bibliotekose (nuo 2008 m. skirtų 8,7 mln. Lt iki 2011 m. – 2,8 mln. Lt); situacija iš dalies pagerėjo nuo 2012 metų (2012 m. knygų įsigijimui skirta 5,6 mln. Lt, 2013 m. – 5,7 mln. Lt), tačiau viešųjų bibliotekų fondų komplektavimui skiriamas finansavimas išlieka nepakankamas ir neatitinkantis tarptautinėse rekomendacijose nurodomų normų;

10.6 atsižvelgiant į tai, kad skaitymo įpročiai yra tiesiogiai susiję su bibliotekų paslaugų kokybe ir jų prieinamumu, yra palankiai vertintina pastarųjų kelerių metų bibliotekų fizinės ir informacinės infrastruktūros plėtra; tačiau būtina spręsti bibliotekų fondų turinio kokybės, taip pat bibliotekų darbuotojų kvalifikacijos klausimus;

10.7. nepakankamai naudojamosi naujų technologijų teikiamomis galimybėmis kuriant naujas skaitymo ugdymo formas;

10.8. stokojama visuomenės skaitymo tyrimų; atliktų tyrimų rezultatai nėra nacionaliniu mastu stebimi, analizuojami, kaupiami ir viešinami, o neturint patikimų, nuosekliai ir periodiškai kaupiamų žinių apie visuomenės neskaitymo priežastis, bet kokia literatūros ir skaitymo populiarinimo programa turi minimalų poveikį ir efektyvumą;

10.9. plėtojant skaitymo skatinimo veiklą nepakankamai išnaudojamos valstybės įstaigų, visuomeninių organizacijų ir privataus verslo atstovų bendradarbiavimo galimybės.

11. Šios krypties uždaviniai:

11.1. didinti meninę ir kultūrinę vertę turinčios literatūros prieinamumą viešųjų bibliotekų skaitytojams;

11.2. plėtoti skaitymo galimybes skatinant bibliotekų, leidėjų, visuomeninių organizacijų ir kitų partnerių bendradarbiavimą, kurti naujas skaitymo skatinimo formas atsižvelgiant į šiandieninius skaitytojų poreikius ir pritaikant šiuolaikines technologijas;

11.3. nuosekliai tirti visuomenės skaitymo poreikius, įgūdžius bei neskaitymo priežastis;

11.4. ugdyti viešųjų bibliotekų darbuotojų, kaip skaitymo skatintojų, įgūdžius ir kompetencijas.

12. TREČIOJI STRATEGINĖ KRYPTIS – stiprinti literatūros ir jos sklaidos srityse veikiančias institucijas, jų bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą.

13. Situacijos analizė:

13.1. Literatūros sklaidos ir populiarinimo funkcijas vykdo nemažai institucijų bei visuomeninių organizacijų, tarp jų Lietuvos rašytojų sąjunga, VŠĮ Rašytojų klubas, Lietuvos literatūros vertėjų sąjunga, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, Tarptautinių kultūros programų centras, Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka, viešosios ir kitos bibliotekos bei leidyklos; tačiau jų veikla literatūros sklaidos srityje yra nepakankamai koordinuota; dėl to lietuvių literatūros sklaidos rezultatai dažnai yra menkesni nei leidžia esamos pajėgos;

13.2. viešosios įstaigos „Lietuviškos knygos“ likvidavimas suardė anksčiau egzistavusią sklandžią lietuvių literatūros sklaidos užsienyje sistemą, o vėlesnė kelių institucijų vykdoma lietuvių literatūros sklaida užsienyje nepasiteisino;

13.3. nėra patariamąsios institucijos, kuri Lietuvos Respublikos kultūros ministerijai teiktų pasiūlymus dėl strateginių literatūros politikos formavimo krypčių.

14. Šios krypties uždaviniai:

14.1. siekiant didinti literatūros ir jos sklaidos srityse veikiančių institucijų veiklos efektyvumą, įvertinti šių institucijų veiklą, stiprinti jų bendradarbiavimą;

14.2. peržiūrėti Tarptautinių kultūros programų centro funkcijas siekiant sustiprinti šios įstaigos vykdomą lietuvių literatūros sklaidos užsienyje ir jos koordinavimo nacionaliniu lygmeniu funkciją ir užtikrinti iki 2011 metų veikusios VŠĮ „Lietuviškos knygos“ veiklą tęstinumą;

14.3. sudaryti Literatūros tarybą – prie Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos veikiančią kolegialią, patariamąją balso teisę turinčią instituciją, atliekančią eksperto ir konsultanto funkcijas formuojant ir įgyvendinant literatūros ir jos sklaidos politiką.

15. KETVIRTOJI STRATEGINĖ KRYPTIS – didinti lietuvių literatūros žinomumą pasaulyje.

16. Situacijos analizė:

16.1. nuo 2001 metų, kai buvo pradėta įgyvendinti Vertimų skatinimo programa, užsienio šalyse pasirodė daugiau nei 140 šios programos paremtų lietuviškų knygų vertimų į daugiau nei 20 kalbų; tačiau nesama lietuvių literatūros vertimų kokybės patikros sistemos, jų sklaidos pasaulyje efektyvumo tyrimų bei strategijos;

16.2. verčiant lietuvių literatūrą vyrauja vertimai į anglų ir vokiečių kalbas, kol kas nepakankamai išnaudojamas ir kitų pasaulyje plačiai vartojamų kalbų, ir apskritai kitų kalbų, ypač kaimyninių tautų kalbų, potencialas;

16.3. nemažai šalies leidėjų, rašytojų ir vertėjų į užsienio kalbas dalyvauja ir pristato savo kūrybą tarptautinėse knygų mugėse, ypač tose, kuriose Lietuva dalyvauja šalies viešnios teisėmis; todėl būtina rengti ilgalaikius planus, numatančius, kuriose tarptautinėse knygų mugėse dalyvaus Lietuva;

16.4. stokojama programų, skirtų ne tik sudaryti sąlygas vertėjams į užsienio kalbas ugdyti kalbinius gebėjimus, bet ir susipažinti su naujausiais lietuvių literatūros kūrinių bei vertėjams būtiniais išmanyti šalies kultūriniu, istoriniu ir kitais kontekstais.

17. Šios krypties uždaviniai:

17.1. užtikrinti tinkamą Tarptautinių kultūros programų centro finansuojamų lietuvių literatūros vertimų kokybę, sukurti vertimų sklaidos pasaulyje strategiją, vykdyti nuolatinę šios sklaidos efektyvumo stebėseną;

17.2. skatinti versti lietuvių literatūrą į kuo įvairesnes Europos bei kitų pasaulio šalių kalbas;

17.3. skatinti užsienio šalių leidėjus pristatyti lietuvių literatūrą;

17.4. sudaryti geresnes sąlygas vertėjams į užsienio kalbas tobulinti profesinius įgūdžius bei susipažinti su šiuolaikine literatūra ir jos kūrėjais;

17.5. skatinti leidėjus pristatyti lietuvių literatūrą tarptautinėse knygų mugėse bei kituose reikšminguose literatūros sklaidos renginiuose ir programose.

18. PENKTOJI STRATEGINĖ KRYPTIS – sudaryti geresnes sąlygas vaikų ir jaunimo literatūros kūrimui ir sklaidai.

19. Situacijos analizė:

19.1. didelis ir kasmet augantis susidomėjimas vaikams ir jaunimui skirta programa tarptautinėje Vilniaus knygų mugėje bei mūsų šalies vaikų literatūros kūrėjų pripažinimas tarptautinėje Bolonijos vaikų knygų mugėje atskleidžia didelį Lietuvos kūrėjų ir leidėjų potencialą;

19.2. siekdami mažinti kaštus leidėjai ne visada orientuojasi vien į aukštos meninės kokybės vaikams ir jaunimui skirtų knygų leidybą bei kūrybinių partnerystės, skatinančių tokios kokybės knygų atsiradimą, plėtojimą;

19.3. atliekama labai mažai sisteminių tyrimų, būtinų puoselėti vaikų ir jaunimo literatūrą;

19.4. nedidelis literatūros vaikams ir jaunimui prestižas neskatina kūrėjų, todėl jos vystymasis yra gana fragmentuotas.

20. Šios krypties uždaviniai:

20.1. sudaryti sąlygas nuolatiniam vaikų ir jaunimo literatūros, jos sklaidos tyrinėjimams, informacijos ir metodinės pagalbos teikimui bei švietėjiškų ir kultūrinių šios srities programų vykdymui;

20.2. didinti literatūros prieinamumą vaikams ir jaunimui;

20.3. sudaryti geresnes sąlygas kūrybinėms vaikų ir jaunimo knygų dailininkų ir iliustruotojų, rašytojų, leidėjų partnerystėms;

20.4. skatinti vaikų ir jaunimo literatūros leidybą ir jos sklaidą;

20.5. kelti vaikų ir jaunimo literatūros prestižą.

III. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMO VERTINIMO KRITERIJAI

21. Pagrindiniai Programos įgyvendinimo vertinimo kriterijai yra šie:

21.1. per metus Lietuvoje išleistų lietuvių grožinės ir humanitarinės literatūros kūrinių pavadinimų skaičius;

21.2. originalios lietuvių grožinės literatūros kūrinių pavadinimų dalis per metus Lietuvoje išleistos grožinės literatūros kūrinių pavadinimų skaičiuje (proc.);

21.3. originalios lietuvių grožinės literatūros kūrinių pavadinimų dalis Lietuvos viešųjų bibliotekų per metus įsigyjamų grožinės literatūros kūrinių pavadinimų skaičiuje (proc.);

21.4. per metus į užsienio kalbas išverstų ir išleistų lietuvių grožinės ir humanitarinės literatūros kūrinių pavadinimų skaičius.

IV. PROGRAMOS ĮGYVENDINIMAS IR STEBĖSENA

22. Programa finansuojama iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto atitinkamiems metams Kultūros ministerijai patvirtintų asignavimų, valstybės ir savivaldybių institucijų,

literatūros ir jos sklaidos srityse veikiančių įstaigų ir organizacijų lėšų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka gautų lėšų.

23. Programos įgyvendinimui ir koordinavimui rengiami trimečiai Programos įgyvendinimo veiksmų planai, kuriuose nurodomi Programos uždavinių veiksmų, vykdytojai, įvykdymo terminai, preliminarus lėšų poreikis ir galimi finansavimo šaltiniai. Šios Programos priede yra pateikiamas Nacionalinės literatūros programos įgyvendinimo veiksmų planas 2014–2016 metams.

24. Programos įgyvendinimo stebėseną vykdo Literatūros taryba. Atsižvelgiant į Programos stebėsenos rezultatus, šios Programos 19 punkte nurodytas veiksmų planas gali būti koreguojamas.

V. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

25. Programos įgyvendinimą koordinuoja Kultūros ministerija, bendradarbiaudama su kitomis valstybės ir savivaldybių institucijomis, literatūros bei jos tyrimų srityse veikiančiomis įstaigomis ir organizacijomis.
